

— Я, тукъ скоро сж минали хора. Ето и букети, хвърлени въ езерото! — и посочи върху водата бѣли цвѣтове като парици, цѣвнали на самата повърхность. Всички се загледахме въ цвѣтята и останахме учудени. Но следъ внимателно взирание забелязахме, че това сж живи цвѣтя, пустнали тънки нишки-корени до плиткото дъно край брѣга на езерото, които изглеждатъ като че ли нѣчия ржка ги е захвърлила на неговата гладка повърхность.

Тукъ бѣше тихо, зѣвѣтъ, и тѣй топло, почти горещо. Направихме снимка на брѣга на голѣмото рибно езеро. Тъкмо потеглихме на северъ къмъ второто езеро, и на-среща ни се яви манастирскиятъ пазачъ на рибата. Той ни даде сведения, че до манастира има още 5 часа пѣтъ, което за насъ, изморени пѣтници, значеше не по-малко отъ 7 часа.

Знаехме, че тукъ нѣкъде наблизу се намира „Смрадливото езеро“ — най-голѣмото въ Рила и въ всичкитѣ бѣлгарски планини. Пазачътъ ни упѣти да се отклонимъ въ лѣво на манастирската пѣтека по скалата и следъ половинъ часъ ще се „надвесимъ“ надъ езерото. Доста криволихмехме, защото нѣмаше пѣтека, и следъ повече отъ часъ се „надвесихме“ надъ езерото. Останахме поразени отъ неговата голѣмина. Азъ и г. М останахме да починемъ, а Л. и Ст., които вече наричахмехме „фотографи“, отъ нетѣрпение се спустнаха веднага къмъ езерото, за да огледатъ мѣстото за снимка. Следъ малко и ние слѣзохмехме. Когато бѣхмехме вече при езерото, то ни се видѣ много по-голѣмо — малко море! Ние го мѣрихмехме съ крачки и пресмѣтнахмехме, че е дълго около 600 м. и широко около 300 м. — толкова голѣмо, че въ него могатъ да се помѣстятъ десетъ езера като горното рибно езеро. Не може човѣкъ да се начуди, какъ е възможно на такава височина (не по-малко отъ 2000 м. надъ морското равнище) да има толкова голѣмо езеро. И каква чиста, кристална вода! . . . Бѣше тихо. Съвсемъ слабъ